

selv have anskaffet sig, hvorved de altsaa fortsætte deres aandelige Udvikling, men paa mange andre Steder ser man slet Intet af dette; de have ikke Raad til selv at kjøbe Noget deraf, og der er Kommuner, som have negtet en Lærer f. Ex. en enkelt Bog, som kostede 4—5 Kr., og som seldt ind under et Fag, han skulde give Undervisning i, og som han derfor ønskede, men han kunde ikke selv anstafte den, og Sogneraadet vilde ikke hjælpe. Vist er det, at for de fleste Lærere eller for en stor Del af dem, er der en stor Trang til aandelig Vækkelse og til den Aabvirkning, som Samkvæmmet med Andre fremkalder. I denne Henseende tilskriver jeg saadanne Lærermøder stor Betydning, og det har derfor gjort mig meget ondt at se, at man ikke har villet bevilge disse forholdsvis ikke saa særdeles store Bidrag. — Jeg glemte før, da jeg talte om Skolemateriellet, at jeg dog vilde henlede Opmærksomheden paa, at foruden det Skolemateriel, som bestaar i Børde, Bænke, Blækhus, Læsebøger osv., er der et Mindste i meget høj Grad mangler mange Steder, det er de saakaldte Anstufelsesbilleder. Paa adskillige Steder findes nogle dels bibelske Tegninger — men de have i denne Retning ikke nogen særdeles stor Betydning — dels nogle smaa Billeder, som ere udgivne af Rom, men som langt fra svare til det Siemød, som de egentlig skulde tjene. Naar man veed, at overalt er det nu til dags erkjendt som en Grundætning, der er uomtvistelig, at Børneundervisningen bør begynde med, at man ved Aabvirkning af deres Sandser leder dem til Opfattelse, gennem Opfattelse til Erkjendelse og ad denne Vej naturmæssig fører dem fremad, saa veed man ogsaa, at til denne Anstufelsesundervisning hører et stort Apparat, som er saaledes indrettet, at hele Klassen kan se de ophængte Billeder. Disse mangle overalt, og det er Noget, som for Børnene har en saadan Tiltrækningskraft, at de let følge en saadan Undervisning og drives fremad paa rette Maade med Lyst og Glæde, hvilket Sidste er et betydeligt Element i den begyndende Undervisning. De blive glade og fornøiede ved at faae saadanne Ting foreviste; men baade er der Lærere paa mange Steder, som ikke have kunnet følge med, fordi de ikke have faaet Leilighed til at se Noget, hvorved de have kunnet faae Dinene op for det Heldige i denne Undervisningsmaade, og ogsaa er der Sognebeboere, som ved at se disse Apparater kunde faae Interesse derfor og derved blive villige til at anstafte Sligt, som ikke koster meget — det er

Gjenstande, der ikke fordre stor Kapital — og altsaa ad denne Vej ved at vække Interesse for denne Slags Ting hos dem, der dog til en vis Grad skulde betale det, vil man lette Indførelsen af Slige for Undervisningen i høieste Grad frugtbringende Apparater. Jeg vil altsaa paa det Bedste anbefale ikke at stryge disse Penge — om man kan finde en anden Form for denne Post, skal jeg ganske henstille — thi for selve Sagens Skyld er det virkelig Synd, og det forekommer mig, at det, om jeg maa bruge det Udtryk, ikke er værdigt for Folkethinget at stryge denne Bevilling.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Scavenius): Jeg glemte før, da jeg havde Ordet, at omtale en Bemærkning i Betænkningen, som den ærede Ordfører henledte min Opmærksomhed paa i Anledning af den forøgede Bevilling af 5,000 Kr. til Kvinders Uddannelse til Lærereinder. Jeg kan i saa Henseende sige, at jeg i det Væsentlige er enig med den ærede Ordfører. — Jeg skal lige overfor, hvad der frenkrom fra det ærede Medlem fra Horsens (Bajer) om en Bevilling af 10,000 Kr. til et Værk om Christian den 2den og hans Slægt dog gjøre den Bemærkning, at det ærede Medlem ikke med stor Opmærksomhed har læst Ministeriets Skrivelse, der er aftrykt i Betænkningen, thi han vilde saa deraf have set, at der ikke er Tale om at foretage nye anatomiske Underjøgelsler, men kun Tale om at udgive et videnskabeligt Værk, væsentlig støttet paa de anatomiske Underjøgelsler, som allerede ere foretagne. De ligge fuldstændig rede, de anatomiske Underjøgelsler ere foretagne, det, man søger, er en Bevilling, for at man kan fortsætte. Naar det ærede Medlem erindrede om, at man ikke kunde vente at faae de 10,000 Kr. ind ved Salget af 165 Exemplarer, da der kun skulde trykkes 300, og 135 skulde være Frieexemplarer, saa har det ærede Medlem Ret deri; man kan ikke vente at faae de 10,000 Kr. ind, men man kunde dog vel vente at faae to Trediedele af denne Sum. Naar dette Værk, som det er forudsat, blev ledsaget af et Resumé paa Fransk, er jeg overbevist om, at de Exemplarer, der blive tilbage, efter at de 135 vare uddelte, ville blive affatte i en forholdsvis kort Tid. Det er et Værk, som vil have saa stor Interesse, at det vil blive læst ikke alene her i Landet men ogsaa og maasse først og fremmest i Udlandet. Endvidere har jeg at bemærke overfor det ærede Medlem, at det var med Urette, at han vilde, om jeg saa kan sige, paadutte mig, at jeg ikke skulde have nogen Interesse